

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **Ing. M. P.**, zast. JUDr. Jiřím Taláškem, advokátem, se sídlem v Chropyni, Ječmínkova 494, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, Zlín, tř. T. Bati 3792, za účasti Ing. J. I. a I. I., v řízení o kasační stížnosti stěžovatelů: 1) žalobkyně a 2) společnosti L. s. r. o., zast. JUDr. Jiřím Taláškem, advokátem v Chropyni, Ječmínkova 494, podané proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 9. 2003, č. j. 29 Ca 199/2001 – 50,

t a k t o :

- I. Řízení se **z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč **s e v r a c í** stěžovatelům, a bude poukázán Nejvyšším správním soudem do 30-ti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení na účet č. X, vedený u ČSOB Přerov.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 27. 11. 2003 podanou u Krajského soudu v Brně se stěžovatelé domáhali zrušení rozsudku uvedeného soudu ze dne 23. 9. 2003, č. j. 29 Ca 199/2001 - 50, jímž byla zamítnuta žaloba žalobkyně proti rozhodnutí Okresního úřadu Kroměříž, referátu regionálního rozvoje, ze dne 2. 4. 2001, č. j. RR-330/2851/01-Zi (jehož působnost a pravomoc přešla po ukončení činnosti okresních úřadů dnem 1. 1. 2003 na Krajský úřad Zlínského kraje), jímž daný správní orgán zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Hulín, stavebního úřadu, ze dne 5. 12. 2000, č. j. SÚ/1244/174/98/S, kterým bylo (ve smyslu § 88 odst. 1 písm.b/ zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, žalobkyni nařízeno ve lhůtě 10-ti měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí odstranit nedokončenou stavbu rodinného domu, rozestavěnou bez stavebního povolení na blíže specifikovaných parcelách v k. ú. C. u H., a to včetně přípojky inženýrských sítí, bezodtokové jímky a terénních úprav.

Krajský soud v Brně předložil dne 20. 4. 2004 kasační stížnost k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu. Nejvyšší správní soud z obsahu spisu zjistil, že kasační stížnost společně se žalobkyní jako druhý stěžovatel podal i „současný“ vlastník nemovitostí, k nimž se vztahuje napadené správní rozhodnutí, když o změně účastníků řízení, nebo zamítnutí návrhu na tuto změnu, nebylo dosud rozhodnuto.

Nejvyšší správní soud dne 31. 10. 2005 poučil účastníky řízení o složení senátu Nejvyššího správního soudu, který je podle rozvrhu práce povolán věc projednat a rozhodnout, a rovněž o možnosti namítnout podjatost soudce. Stejně tak o složení senátu soud poučil osoby, které přicházely v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, při současném poučení o možnosti uplatňovat práva osob zúčastněných na řízení. Účastníci řízení ani osoby zúčastněné na řízení podjatost soudců nenamítli, z osob, které přicházely v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení možnosti uplatňovat práva osob zúčastněných na řízení využili Ing. J. I. a I. I., oba bytem v B., M. K. 1.

V podání ze dne 17. 11. 2005, doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 23. 11. 2005, stěžovatelé společným prohlášením uvedli, že z vlastní vůle, po vážné a bedlivé úvaze berou zpět kasační stížnost ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 4 As 24/2004, podanou proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 9. 2003, č. j. 29 Ca 199/2001 – 50. Současně požádali o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 3000 Kč na účet č. X, vedený u ČSOB Přerov.

Podle ustanovení § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů („s. ř. s.“) soud řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Řízení o kasační stížnosti je plně ovládáno zásadou dispoziční. Stěžovatel (stěžovatelé), jehož procesní úkon vůči soudu spočívající v podání kasační stížnosti vyvolává řízení o přezkoumání rozhodnutí krajského soudu, tak zpětvzetím kasační stížnosti dává najevo svou vůli, aby soud v tomto řízení nepokračoval. Jelikož stěžovatel vzal svou kasační stížnost zpět, a projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil, jak mu to ukládá ustanovení § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatelé požádali o vrácení zaplaceného soudního poplatku. Podle § 10 odst. 3 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) *„Soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.“* Vzhledem k tomu, že řízení o předmětné společné kasační stížnosti obou stěžovatelů bylo zastaveno před prvním jednáním, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že se zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč stěžovatelům vrací, a bude poukázán Nejvyšším správním soudem do 30ti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku podle požadavku stěžovatelů na účet č. X, vedený u ČSOB Přerov.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu